

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu žalobce **P. L.**, na rozhodnutí sporu o věcnou příslušnost mezi **Okresním soudem v Děčíně, Krajským soudem v Ústí nad Labem a Vrchním soudem v Praze**, a další účastnice sporu vedeného u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 15 C 289/2005, ve věci žaloby pro zmatečnost: žalované **obchodní společnosti MONOSH, s. r. o.**, se sídlem v Děčíně 7, Podmostní 39/5, IČ 61537489, zastoupené JUDr. Ilonou Tajchnerovou, advokátkou se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 3385/9,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným zvláštnímu senátu dne 16. září 2010 se žalobce (dále navrhovatel) obrátil na tento senát s návrhem na rozhodnutí tvrzeného sporu o věcnou příslušnost podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů. Konkrétně se navrhovatel domáhá vydání následujícího usnesení:

„I. Okresní soud v Děčíně není věcně příslušný k projednání a rozhodnutí žaloby pro zmatečnost dle § 229 odst. 3 o. s. ř., který byl žalobcem uplatněn v podání ze dne 26. 3. 2008. Vydání usnesení ze dne 14. 5. 2009 nebylo v pravomoci tohoto soudu z hlediska § 229 odst. 3 o. s. ř., takže zvláštní senát současně vyslovuje nicotnost takového rozhodnutí /§ 5 odst. 2 zák. č. 131/2002 Sb./

II. Žalobu pro zmatečnost s uplatněnými důvody dle § 229 odst. 1 písm. e/ a § 229 odst. 3 o. s. ř. směřující proti rozhodnutí KS v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci čj. 30 Co 190/2007 - 92 ze dne 28. 11. 2007 jako soudu odvolacího s ohledem na zásadu rychlosti a hospodárnosti řízení, rozhodne v jediném řízení příslušný krajský soud, a to z důvodu štěpení řízení.

III. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena krajskému soudu v Ústí nad Labem jako soudu věcně příslušnému.“

Z podání vyšly najevo následující skutečnosti:

Podle tvrzení uvedených v návrhu *podal žalobce u Okresního soudu v Děčíně žalobu pro zmatečnost ze dne 26. 3. 2008 proti rozhodnutí Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 10. 2006,*

č. 15 C 289/2005, a rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci ze dne 28. 11. 2007, č. 30 Co 190/2007 - 92, ve smyslu ustanovení § 235a odst. 1 o. s. ř. z důvodu vad, jimiž je postiženo jak prvostupňové tak i odvolací řízení. Usnesením ze dne 10. 11. 2008, č. Ncp 2065/2008 - 14, Vrchní soud v Praze rozhodl o věcné příslušnosti v předmětné věci podle § 104a odst. 2 tak, že k rozhodnutí o žalobě pro zmatečnost je příslušný okresní soud. Okresní soud v Děčíně vydal dne 14. 5. 2009 ve věci zamítavé usnesení pod č. 15 C 289/2005 - 150.

Ve výše zmíněném návrhu, označeném jako návrh na projednání kompetenčního sporu, vyslovil žalobce nesouhlas s tím, že vrchní soud vyslovil věcnou příslušnost okresního soudu. Zdůraznil, že podává výše uvedený návrh na projednání kompetenčního sporu vzhledem k tomu, že usnesení Vrchního soudu v Praze je závazné a není proti němu možné použít jakéhokoliv opravného prostředku a je nutno naplnit ústavní právo žalobce podle ústavního zákona č. 2/1993 Sb. (Listiny základních práv a svobod) čl. 38, ale i z důvodů vadných rozhodnutí soudů obou stupňů a nutnosti vyřešit příslušnost soudu v této věci bez zbytečného odkladu.

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 téhož zákona kompetenčním sporem je spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Podle § 3 odst. 2 cit. zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou.

V občanském soudním řízení platí, že kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (§ 103 o. s. ř.). Věcnou příslušnost zkoumá soud kdykoli za řízení. Má-li okresní nebo krajský soud za to, že není věcně příslušný, předloží věc se zprávou o tom svému nadřízenému vrchnímu soudu. Usnesením vrchního (nebo Nejvyššího soudu) o věcné příslušnosti jsou účastníci řízení a soudy vázáni (srovnej § 104a odst. 1, 2 s 7 o. s. ř.). Vrchní soud v Praze rozhodl tedy pouze o otázce věcné příslušnosti mezi dvěma soudy v občanském soudním řízení, to vylučuje možnost, aby se v dané věci jednalo o kompetenční konflikt mezi uvedenými soudy podle zákona č. 131/2002 Sb., jak navrhuje žalobce. Proto je podaný návrh ze dne 3. 2. 2005 nepřijatelný.

Zvláštnímu senátu za dané situace proto nezbylo, než návrh žalobce odmítnout [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 1. prosince 2010

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu